Ismét élnek nővel megtörténő kimeríthetetlenséggel az élet legszebbeket kérdéseit, vándorainak, élete folyóban, rá várakozó nagy feladatok, kötelességek megoldása előtt állt ki soraimból D. Sugár Bódog, kinek tanyeszét megismertük, s vele több nagy tudású műveltségét elismertük, kit rendkívüli jó nivecét tisztelni tudtunk, s akit családja iránti határtalan szeretetét megbecsültünk. Gyapa ész és szép volló, szinte párosul volt megáldva e kettős ritkaság, amelyeknek birtokában igazán nagy dolgokra lehetett hivatva. Szakértése, pardap ismeretei, foglalkozása körén messe túlmenő sokka szép műveltsége, szellemének rokonszenvet gyönyörködtető csillogása, a megértő szeretet, bonvolgató életszántása, finom érzelmek párosult ékítőképessége mellett egy [illegible] Tudományos korodik szivében, rokonszenvet láttam őt könyes szemeivel, midőn emberbarátainak nyomorra felebbi fájdalmas sóhajt kiadni, rokonszenvet láttakoztak őt a szegénység s nélkülözők szegfelelőkre fáradhatatlanul buzgólkodni, mások nyomorának enyhítésén, rokonszenvet erakodtam őt, mennyire tudta benne az ész szavát elnémítani a szív hangja, a tiszta törvény embere nem ismert hibát megtenteléit, még ha ellenére kopogtatott is szive ajtaján. Sokidegenben tudott ilyen érzéssel nagyni, arról kétségtelenül tudtaja a legközelebb álló is, hogy a legközelebb szeretet közülöki fűzték azokhoz, akikkel minden egyéniségében szeretett tőlük mert hűtlen távozása. Méltányolom fájdalmaikat, melyek oly nehezek tartok, hogy mentségére közeinek el, ha igaz mindéssel való eltelésével fellázadni dőltek sebeket valódi mélységben nem nyílok a ki bolog mátkaságtok idejéről, amikor szerelemmitos kéjével éreztek át kiszőtt hogy boldogan hitvesének vallhatson? nem nyílok megható egyszerűségével, melyben hűséges vágtok egész ideje alatt sokszor kétségbeejtő életkörülmények közben is boldog megelégedett tudott állhatatosban teventeni? nem nyílok a szemeitek szakadatlan szeretetéről szól, akiktől elszakadott a szerető atya, ill hogyan ölel a szörnyű angyal? Ismerjük s megértjük mindnyájan dalló fájdalmaitak, kesergő örvecit, s a legönmitlebb részvéttel intézünk hozzád a vigasztaló szót: a jövőben élten, az örvegyek s árvákat atyja nem fog titkokat elhagyni; bízzál Istenben, úgy ahogy az elhűlözött bízott, akit mély hitében nem tudott megrendíteni az élet legkétségbeejtőbb helyzete sem, aki minden egy nap olvasták az szapérőtt [illegible] nagyon heves küzdelmek volt kénytelen folytatni emberekkel, s maga a sors ellen, de mindig győzte mesek, mert állandóan azután lelkesült a hit szava, hogy Isten akarja így. Fogadd hát megtörten bár, de önvalomnak Isten akaratát, mínyt fájó rendületlen hite ezen világnézet szeretetének bölcs útjaira s végtelenig lelkek mély fohászra nyíljanak meg ajkaid most, midőn megfagyva a Mindenható végzése előtt az élnek sírt nyugalmáért imádkozunk ....

Most, pedig búcsúzunk. Végső búcsút int kalo pavaid felé hitvesed, jó testvéd ne távozzék mellőle az örvegység s a szeretteivel zöld pamfiában; búcsúznak szeretteid, kik még az árvaság önkívülam fájdalmával küzdenek a sírhoz a mezelő apál; vedd búcsúját testvéreitek s rokonaitok szívetek hűségesen megtelt; búcsúját hitközségünk elöljáróságának, melynek buzgó tagja voltál; búcsúját kartársaidnak s minden barátodnak kik nagy illedelmet állnak koporsód körül; búcsúzunk mindenkinek, akihez jó szivedhez sokat fájdalmaidat, kik fájó kegyelettel mondják el végül az utolsó áldást ....

Nyitrán 1902. December 14.

D. Sugár Bódog.

MTA KÖNYVTÁR ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Ven/11/157